

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

บทประมาะกับความรู้อยู่ไม่ได

ก่อนจึงหัน

พระที่มาอยู่วัดป่าบ้านตาดนี้มีทุกภาค ทั่วประเทศไทยมารวมอยู่จุดนี้หมด เราก็พยายามอดุส่าห์บีกบั้นรับพระรับเณร ไม่ว่าจะรายไหนมาส่วนมากมักจะเป็นซุงซุงท่อน ๆ เพราะขาดการศึกษา ความสนใจเป็นสำคัญนะ มันถึงแก่งก้าง ๆ พระเรานี้แก่งก้างไม่ได้ เหมือนสัตว์แก่งก้างนะ ไม่เหมือนคนแก่งก้าง ความแก่งก้างของพระนี่เป็นภัยต่อตา หู จิตใจของประชาชนมาก เพราะเป็นหลักใหญ่ เป็นที่ตายใจของประชาชนคือพุทธศาสนา พระเราแก่งก้างดูไม่ได้นะ เด็ก ประชาชนทั่ว ๆ ไปเป็นอีกประเภทหนึ่ง ๆ แล้วพระแก่งก้างใช้ไม่ได้นะ

นี่ผมพยายามปฏิบัติกับหมู่กับเพื่อนหนักมากอยู่นะ แล้วผู้ที่อยู่ก่อนอยู่ที่นี้ผู้หนัก-หนักมากนะ ผู้ไม่ได้เอาไหน ๆ นั้นมันก็แทรกเข้ามา ๆ อย่างนี้ ทำความเสียหาย แก้ววัด แก้วส่วนรวมคือจุดใหญ่ เช่นวัดอย่างนี้ ให้พิจารณากันให้มากนะ วันนี้ผมจะพูดแบบบรรจง วันนี้จะพูดแบบบรรจง หลวงตาบัวเกิดมาอาจจะเป็นในสกุลของลิงก็ได้ กัดก็เร็ว เहांก็เร็ว ดูกี่เร็ว ตีกี่เร็ว วันนี้จึงพูดแบบบรรจง ให้พากันพิจารณา ฟังเสียงแบบบรรจง พิจารณาละเอียดลออนะ เรียกว่าบรรจง พิจารณาทุกอย่างละเอียดลออนะ

พระเราเป็นหลักหัวใจของประชาชน ทั้งประเทศไทยเรานี้อย่างน้อย ๘๐% พุทธศาสนาของเรา ขอให้ทำตัว... ดูจิตใจนั้นละสำคัญ ธรรมก็ดี วินัยก็ดี จะไปรวมอยู่ที่จิตใจ ความผิดถูกชั่วดีอยู่ที่จิตใจ ให้ตั้งสติเข้าไปอยู่นั้นติดประจำตัวเอง นี่ละคือเรื่องของพระ สติและปัญญาพินิจพิจารณาใคร่ครวญ พระประเภทที่ว่าสุขุมคือสุขุมที่หัวใจ พระพุทธเจ้าสุขุมที่หัวใจ ให้จำอันนี้ให้ดีทุก ๆ องค์ ผมนะสงสารจริง ๆ รับหมู่รับเพื่อนนะ รับด้วยเจตนาอยากจะทำให้ได้เป็นสารประโยชน์

เช่นอย่างอยู่ภาคใด ๆ นี้ ส่วนมากพอศึกษาเล่าเรียนพอประมาณแล้ว มักจะกลับไปถิ่นฐานบ้านเรือนของตน เราจึงคิดอันนี้มากทีเดียว เพื่อจะได้สาระสำคัญ ๆ ไปสู่ถิ่นฐานบ้านเรือนของตน จึงต้องรับทั่วหน้ากันหมด เพราะส่วนมากพระเราไม่ว่าอยู่ภาคไหน มันหากเป็นในหลักธรรมชาติ พอศึกษาเล่าเรียนได้พอสมควรแล้ว มักจะไปสู่ถิ่นฐานบ้านเรือน พ่อแม่พี่น้องญาติมิตรของตน ก็ขอให้ได้ของดี คือธรรมพระพุทธเจ้านี้ติดหัวใจไป กิริยามารยาทความประพฤติให้ติดไป อันนี้สมเจตนาของธรรมด้วย ของหัวหน้าคือสำหรับผมเองเป็นผู้รับท่านทั้งหลายไว้ด้วย รับไว้อย่างนั้นนะ ขอให้หาขีดเอาสิ่งที่ตั้งงามทั้งหลายนี้

วันนี้เตือนแบบบรรจง ให้ฟังอย่างบรรจง ด้วยความพินิจพิจารณาฝึใจทุก ๆ องค์นะ

หลังจ้งหัน

วันที่ ๒๑ ทองคำได้ ๑๖ สตางค์ แต่ก็ยังดีเราไปกุสุมโหมเมื่อวานนี้ ได้ทองคำมา ๑๑ บาท กุสุมโหมตั้งไว้ณะ วัดป่าบ้านตาดมันจะจมน มันจะพาบริษัทบริหารจมนหมด มาคนเต็มศาลา หลวงตาบัวจะพาคนทั้งศาลานี้จมนหมด ทางกุสุมโหมตั้งเอาไว้เมื่อวานนี้ ได้ทองคำ ๑๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๒๐ ดอลลาร์ ส่วนดอลลาร์ของเราได้ ๒๓ ดอลลาร์ นี้ค่อยยังชั่วพอพุงกันไป ส่วนทองคำกุสุมโหมลากขึ้น วัดป่าบ้านตาดจะจมน

วันนี้ ๔ โรงนะ หนองหาน เจริญศิลป์ แวงใหญ่ ภูเรือ มีเป็นประจำ ๆ ที่มานี้ให้เสมอกันหมดนะ ไม่ได้มีลดหย่อนต่างกันเลย เราเป็นคนสั่งเอง กำหนดจำนวนเท่าไร อันนั้นเท่าไร ๆ แล้วพระก็ปฏิบัติตามนั้น เราอยู่หรือไม่อยู่ไม่สำคัญ เช่นอย่างเราไปกรุงเทพนี้ก็จัดอยู่อย่างนั้นตลอด รถทางโรงพยาบาลไหนมาก็เหมือนกับเราอยู่ เพราะได้สั่งเสียไว้เรียบร้อยแล้ว ขาดตกบกพร่องไม่ได้ ไปหามาให้เต็มตลอด นี่ปฏิบัติมาอย่างนั้นไม่ทราบว่่าก็ปี ปฏิบัติมาอย่างนั้นเป็นประจำ ๆ รู้สึกค่อนข้างจะเป็นประจำละ วันละสองโรงสามโรง วันละหนึ่งโรงมีน้อย อาทิตย์หนึ่งจะขาดวันหนึ่งก็ทั้งยากนะ ไม่ค่อยขาด วันละสองโรงสามโรงนี้เป็นประจำ ๆ สีโรงห้าโรงนาน ๆ มีที

นี่ก็จะไปส่งของเขา เพราะเราคิดแล้วนี้มันเดือนกว่ามาแล้วนะ ๒๙ ครอบครัวยี่สองด้านนะ อันนี้เขาก็ยากจน ใครไม่ยากจนไม่ค่อยมีนะ มีแต่คนยากจนทั้งนั้นแหละ พอญาติกันไปได้ก็ญาติกันไป แล้วก็ช่วยกันไปอย่างนี้ นี่เราก็ช่วยมานานแล้ว ตั้งแต่ไปสร้างตึกโรงพยาบาลหล่มสัก เพราะมันผ่านด่าน ด่านแรกแล้วด่านทางด่านโน้น

สร้างตึกโรงพยาบาลหล่มสัก เราไปมาเรื่อยไปดู แล้วสังเกตไปเรื่อย คอยซื้ออะไร ๆ บ้าง ให้คนรถซื้อเพื่ออุดหนุนเขา ฝ่ายผู้หญิงเขาไปขายของ ฝ่ายผู้ชายก็ตรวจด่าน ฝ่ายผู้หญิงที่มาขายของเขาก็ประจำ ๆ ด่าน เราดู แล้วต่อไปก็สั่งให้ซื้อโน้นซื้อนี้ซื้อแล้วไม่เอาของบ้างอะไรบ้าง เอาบ้างเล็กน้อย ผ่านไปผ่านมา ที่นี้ตกลงเลยตั้งใจสงเคราะห์เลยนะ ในย่านสร้างตึกนั้นทำอย่างนั้นก่อน

พอหลังจากสร้างตึกแล้ว ที่นี้ไปส่งเองเลย เอาของไปส่ง ถามว่าจุดนี้มีกี่ครอบครัว ๆ ถามจนชัดเจนแล้วเอาของไปแจกให้ทั่วถึงหมดเลย เวลานี้มี ๒๙ ครอบครัวยี่เราก็สงเคราะห์ตั้งแต่นั้นเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ แล้วพวกนี้ก็ไม่ทราบเราด้วยว่าเป็นใคร เราก็ไม่สนใจจะให้ใครทราบ เขาก็เห็นเป็นธรรมดา เราไปส่งของนั้นก็ไม่ได้บอกว่าเป็นใคร ส่วนมากไม่ลงรถนะ ให้คนรถบอกเขามาขอลงช่วย แล้วนับจำนวนเท่านั้น ๆ

พอเสร็จแล้วบึ่งเลย ไปถึงโน้นก็เหมือนกัน ส่วนมากเราไม่ค่อยลงรถนะ นั่งอยู่ข้างบน
ส่งของเสร็จแล้วกลับ ๆ

เขาไปเจอเอาตอนที่ออกที่วิริยะ ขึ้นสนามขึ้นเวที เขาว่า โอ้ย หลวงตาองค์นี้เอง
ขึ้นแล้วที่นี้ แต่ก่อนพวกเจ้าเป็นบ่าบ บอกอย่างนั้นแหละเฮา ตาบอดบู้จัก โอ้ย บู้จัก
เพิ่งเห็น นั่นละจึงรู้ตั้งแต่นั้นมา พวกฝ่ายผู้ชายเจ้าหน้าที่ก็เริ่มสนใจ สนไม่สนเราก็เท่า
เดิม ที่แรกเขาก็ธรรมดา เขาเห็นไปส่งก็คงคิดว่าจะเป็นหลวงพ่มาจากไหน จนกระทั่ง
ออกทางทีวีขึ้นเวทีแล้วเขาจึงรู้ เขาดูทีวี มีสองด้าน นี่ก็เดือนกว่าแล้วยังไม่ได้ไป คือแบ่ง
ไปทางโน้นบ้าง แบ่งไปทางนี้บ้าง วันหนึ่ง ๆ เราไม่ค่อยมีเวลาว่างดังที่เห็นนั้นแหละ
แยกไปโน้น แยกไปนี้อย่างนั้น

ความเมตตาที่เหมือนกับว่าดิ่งตลอดนะ อยู่ภายในนี้ ดิ่งตลอด ให้สอดให้ส่อง
ให้คิด จุดไหนหนักเบาเล็กน้อยเพียงไรมันก็คิดของมันเป็นของมันเอง วันนี้ไปทางนั้น
วันนั้นไปทางนั้น อยู่ออย่างนั้น อำนาจความเมตตาที่พูดให้ใครฟังไม่ได้ พูดได้ว่า ตั้งแต่
ที่จะพูดให้รวมเลยก็บอกว่า ความเมตตาเต็มหัวใจเลยไม่มีบกพร่อง สมบัติเงินทอง
ข้าวของที่ช่วยนี้ เอ้า หหมดไป ๆ แต่เมตตาไม่หมด หหมดไปแล้วยังอยากให้ ไม่มีอะไรก็
ยังอยากให้อยู่ นั่นเมตตาเป็นอย่างนั้น เมตตาธรรมคำจุนโลก ท่านว่า

แล้วก็มีธรรมบทหนึ่งอีก โลโก ธมฺมานํ ปริปนฺโน ความโลภเป็นภัยต่อโลก ฟังซิ
ความเมตตาเป็นคุณต่อโลก ความเมตตา คือ การให้ การเสียสละ ๆ กระจายไปไหน
เป็นสุข เย็นไปหมดเลย ต่างกันนะ ความโลภไปที่ไหนมีแต่จะกวนเอา ๆ ไปที่ไหนก็
เดือดร้อน ๆ นั่นเห็นไหมธรรมพระพุทธเจ้าสอนไว้ อย่าง โลโก ธมฺมานํ ปริปนฺโน
ความโลภเป็นอันตรายต่อธรรมทั้งหลายด้วย ธรรมอยู่กับโลก อยู่กับคน มันก็เป็น
อันตรายต่อโลก แต่ความเมตตาเป็นคุณต่อโลกมากมาย เป็นคู่ปรับกันอย่างนี้ คือ
เป็นคู่ปรับกันมาเป็นเวลานาน เรื่องกับเรื่องกัลป์อันนี้มันนาน ไม่ทราบก็กัลป์กัลป์
ขนานกันต้านทานกันมาตลอด ที่นี้สัตว์โลกมันตาบอดไม่เห็นนั้นซี สอนเท่าไรมันก็ไม่ได้อะไร
เรื่องได้ราวอะไร

กิเลสมันก็ดิ่งของมันไปเรื่อย โอ้ย แหลมคมมากนะกิเลส ให้เอาธรรมจับมันถึง
ได้รู้ชัดนะ กิเลสนี้ไม่มีใครรู้ นอกจากธรรมเท่านั้นจะรู้กิเลสได้ ไม่มีอะไรในโลกนี้
เพราะเป็นโลกของกิเลสทั้งหมด เป็นโลกที่มีตบอดทั้งหมด คือกิเลสนั้นทำสัตว์ให้มีต
บอด ส่วนกิเลสมันฉลาดแหลมคม จึงเป็นคู่แข่งกับธรรมตลอดมา ที่นี้ธรรมเหนือกิเลส
อีก ถึงจะแข่งขนาดไหนก็ตาม ถ้ายังมีธรรมอยู่แล้วมีทางต่อสู้อะไร พอดีพอเหวี่ยงกันไป
ถ้าหากว่าธรรมมีมาก ก็เอาทางนั้นอ่อนลง ๆ ฟาดจนกระทั่งพินาศนิบหายไปกลายเป็น

ศาสตราจารย์เอกขึ้นมานั้นละผู้ชนะกิเลสตัวเป็นภัยได้โดยสิ้นเชิง กับพระอรหันต์ท่านเหล่านี้เรียกว่ากิเลสราบหมด

นี่ละตัวเป็นภัยต่อโลก มันเป็นตัวภัยทุก ๆ เม็ดหินเม็ดทรายนะกิเลสนี้ จิตวิญญาณอยู่ตรงไหน นั่นละกิเลสจะอยู่ในนั้น ๆ แล้วธรรมก็มีแทรกอยู่ด้วยกัน เพราะฉะนั้นจึงว่าโลกสกปรกโสมนอย่างที่ว่านี่นะ เราพูดจริง ๆ เรามาช่วยโลกเราช่วยด้วยความบึกบึน ความฝ่าฝืน เพราะอำนาจแห่งเมตตา นะ ถ้าไม่อย่างนั้นเราจะไม่ยุ่งกับมันได้เลย มองดูเฉย ๆ จนมองดูไม่ได้ว่างั้นเลย มันสกปรกขนาดไหน มันโหดร้ายทารุณขนาดไหน กิเลสมันไม่เคยให้ความดีแก่ผู้ใดเลย ธรรมจับเข้าไปมันเห็นหมดว่าไง ปิดไม่อยู่

เมื่อมีแต่กฏมตรกฏคุณอย่างนี้แล้วจะไปขี้ขยันทำอะไร อยู่ ๆ ก็ไปหาขี้ขยากกฏมตรกฏคุณมีอย่างเทรอ ที่นี้จึงได้เทียบให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ ว่า กฏมตรกฏคุณนั้น ถ้ามีแต่กฏมตรกฏคุณจริง ๆ แล้ว ธรรมนี้ไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะไปเกี่ยวข้องเลย แต่กฏมตรกฏคุณมันมีแร่ธาตุ หรือว่ามีสาระสำคัญ ๆ อันดีอยู่ในนั้น คือคนชั่วคนมีตคนบอดเหมือนกับกฏมตรกฏคุณ คนที่ดีมีอุปนิสัยปัจจัย อยู่ในจิตนะไม่ได้อยู่ที่อื่นที่ใด ทั้งกิเลสทั้งธรรมอยู่ในจิตดวงเดียวนั้นแหละ

ที่นี้จิตดวงนี้เป็นจิตที่มีอุปนิสัย มีเชื้อแห่งธรรมฝังอยู่นั้น ๆ ตลอดถึงเป็นจิตที่มีอุปนิสัยปัจจัย จนกระทั่งถึงจะหลุดพ้นจากทุกข์ไปได้ มันก็แทรกอยู่ในกฏมตรกฏคุณนั้น นั่นละที่พระพุทธเจ้าผู้เขี่ยขุดค้นสั่งสอนสัตว์โลกแทบเป็นแทบตายตลอดมานี้ถึง ๔๕ พรรษา ถึงปรินิพพาน ยังพาดบันไดหรือวางเอาน้ำไว้ คือธรรมที่สะอาดสำหรับชะล้างสิ่งเหล่านี้ห้าพันปีนี่ เหมือนว่าสายทางเดินอันหนึ่ง เหมือนกับน้ำสำหรับชะล้างสิ่งสกปรกหรือน้ำดับไฟหนึ่ง เอาไว้เป็นประจำ ประจำแก่ผู้ที่มีอุปนิสัยอย่างนี้ยังมี ที่มันลับมันปนอยู่ในมูตรในคุณนั้น

คนดีมี ไม่ใช่ว่าจะเป็นกฏมตรกฏคุณไปด้วยกันหมด ถ้ามีแต่นั้นแล้วก็จะสอนหาอะไร เรียกว่าธรรมก็ไม่มี ความหมายแล้วแก่โลกหาสารประโยชน์ไม่ได้ แต่นี่มันมีแทรกอยู่ ๆ ท่านจึงค่อยพยายามบึกบึนสอน อันนี้มันชัดขนาดนั้นนะ มันเห็นขนาดนั้น จะให้ว่าไง ว่ากฏมตรกฏคุณ ที่ดีมันยังมี เอา จำเป็นจะต้องขุดค้น เข็มนี้ก็ยอมดม เข็มก็ยอมกลืนไปอย่างนั้นแหละจะว่าไง เพราะจะเอาอันที่ดีมันยังมีอยู่ ๆ นั้น นี่ละบึกบึน เป็นอย่างนั้นนะ ที่นี้โลกไม่เห็นละซี พระพุทธเจ้าผู้มาสอนโลก ไม่รู้สอนได้ยังไง ไม่ฉลาดเหนือกิเลสสอนโลกให้แก่กิเลสได้ยังไง นั่นละท่านพาบึกพาบึนสอนสัตว์โลก

ภพพุกาพุกาเพ วิโลกานัม ปัจฉิมยามแล้วเสด็จญาณดูสัตว์โลกเป็นประจำ นี่เรียกว่า พุทธกิจ ๕ งานของพระพุทธเจ้าโดยเฉพาะมี ๕ อย่าง ขาดไม่ได้เลย

ตั้งแต่บ่าย ๔ โมงไปแล้วเทศน์สอนประชาชน นับแต่พระมหากษัตริย์ลงมาถึง พ่อค้าประชาชนคนธรรมดาทั่วไป นี่เป็นข้อหนึ่งแล้วนะ บ่าย ๔ โมง

ข้อที่สอง พอตกค่ำเข้ามา พระสงฆ์ทั้งหลายมุ่งมั่นต่อการได้ยินได้ฟังจากพระ พุทธเจ้าตลอดเวลาแล้วรออยู่ตลอด พอตกค่ำเข้ามาก็ประทานพระโอวาทแก่พระสงฆ์ เรื่องอรรถเรื่องธรรม เรื่องมรรคผลนิพพาน เรื่องกองทุกข์ทั้งหลาย ให้เห็นทั้งโทษทั้ง คุณ สอนวิธีบุกเบิกเลิกถอนมันไปเรื่อย ๆ

จากนั้นก็ อหุตฺตรตฺเต เทวปญฺหาคํ เป็นข้อที่สาม นี่ฟังให้ตื่นะ เวลานี้กำลังมี เทวทัตอันใหญ่หลวงแทรกอยู่ในวงศาสนา มันลัษตาหลอกประชาชน ประชาชนที่หลง ตามก็จะมีมากนี่นะ ว่าเทวดาไม่มี อหุตฺตรตฺเต เทวปญฺหาคํ นี่พระโอวาทคำนี้ เป็นงาน ของพระพุทธเจ้าที่ทำต่อเทวดามาเป็นประจำองค์ศาสดาด้วยกัน ๕ ข้อ นี่เป็นข้อที่สาม ฟังให้ดี อหุตฺตรตฺเต เทวปญฺหาคํ ตั้งแต่หกทุ่มไปแล้วทรงแก้ปัญหาเทวดา อบรมสั่ง สอนพวกเทวดา

คำว่าเทวดาเป็นคำรวมของเทพทั้งหลาย ตั้งแต่ท้าวมหาพรหมลงมา จนกระทั่ง ถึงภูมิเทวดา อากาศเทวดา รุกขเทวดา เหล่านี้เป็นเทวดาแต่ละประเภท ๆ เหมือน สัตว์โลกเรา กับหมูกับหมา กับเปิดกับไก่ มันอยู่ด้วยกันอย่างนี้ สัตว์ประเภทต่าง ๆ มีอยู่ อย่างนี้ อย่างอยู่ในวัดนี้มีประเภทเดียวเมื่อไร เห็นไหม ไปที่นั่นเห็นสัตว์ชนิดหนึ่ง ๆ อันนี้ก็เหมือนกัน พวกเทพทั้งหลายประเภทต่าง ๆ กันอย่างนี้ จนกระทั่งถึงท้าวมหาพรหมลงมา เรียกว่า อหุตฺตรตฺเต เทวปญฺหาคํ พอหกทุ่มล่วงไปแล้วทรงแก้ปัญหา และเทศนาสั่งสอนพวกเทพทั้งหลาย นี่เป็นข้อที่สาม

เป็นยังไง พระพุทธเจ้าทรงทำหน้าที่เอง แล้วประวัติก็สอนมาอย่างนี้เอง แล้วมัน ได้ความรู้ที่พิเศษมาจากไหน พวกปุบพวกย่าเทวทัตโคตรเทวทัตมาจากไหน มาทำลาย ศาสนา ว่าเทวดาไม่มี ฟังซิ มันเอาอันไหนมาอวดมาอ้าง เอาตาบอดมาอวดมาอ้าง พระ พุทธเจ้าไม่ใช่คนตาบอดนี่นะ สอนโลกเพื่อความตาดี พระองค์ตาสว่างแล้ว โลกวิทู ว่า ใจ รู้แจ้งเห็นจริงหมด อันนี้มันไปเอา โลกมืดตื้อเท่านั้น มันจะเอาโลกวิทูมาจากไหน โลกมืดบอด มันยังมาอวดตัวอวดตนว่าเทวดาไม่มี ๆ ชายตัวเองแล้วยังไม่แล้ว ยัง ทำลายชาวพุทธเราให้เสีย ทำลายพุทธศาสนาให้เสียอีกมากมายนะ นี่เป็นข้อที่สาม

แล้ว ภพฺพาทพฺเพ วิโลกานํ อีก พอปัจฉิมยามก่อน ๆ คืบไปแล้วทรงเล็งญาณดู สัตว์โลกที่จมอยู่ในกองมูตรกองคูที่วุ่นนี้ะ รายไหนที่ควรที่จะจุตจะลากไปได้อย่าง รวดเร็ว มีอุปนิสัยปัจจัยที่จะหลุดพ้นได้อย่างรวดเร็ว แต่มีอันจะเป็นไปในชีวิตอย่างรวดเร็ว ก็ต้องเสด็จไปโปรดคนนั้นก่อน นอกจากนั้นก็เสด็จไปโปรดทั่ว ๆ ไปตามผู้ที่มี

อุปนิสัยอย่างนี้ ผู้ที่รอ เช่น วัลอยู่ปากคอกจะออกอยู่แล้ว พอเปิดประตูปั๊บมันจะออกทันที ๆ แล้วก็หมุนกันออก ๆ

มีอยู่จำนวนมากอยู่ในคอก คอกมูตรคอกคูดเข้าใจใหม่ละ จมอยู่ในคอกมูตรคอกคูดเต็มไปหมด ตัวที่จะออกมันยังมีก็ต้องไปเปิดประตูไล่ออก ส่วนผู้ที่รออยู่แล้วไม่ต้องไล่ พอเปิดปั๊บออกเลย ๆ เพราะอยากออกอยู่แล้ว แล้วก็หมุนกันไปเรื่อย ๆ พวกที่ไล่ออกก็มี ทั้งจะออกทั้งจะเข้าก็มี อย่างพวกเราอยู่ที่ถุณศาลานี้แหละ ทั้งจะออกทั้งจะเข้าไม่ทราบว่าจะออกจะเข้ารบกกันใครคนเดียวนั้นละ อันหนึ่งจะขี้เกียจ อันหนึ่งจะขยัน ชัดกันไปชัดกันมา ตัวหนึ่งจะง่วงนอน ตัวหนึ่งต้องสู้ นี่ละพัดกันไปพัดกันมา นี่ประเภทที่สาม

ประเภทที่สี่ อยู่กันคอก ใครอย่าไปยุ่งพวกประเภทกันคอกถ้าไม่ยากให้มันไล่ชนเอา ไปปลุกมันไม่ได้มันไล่ชนเอาเลย ดีไม่ดีผู้ไปไล่ออกจากกันคอก โอ้ย ป่าเล็กไปเลย มันไล่ชีวิตเอา ประเภทนี้ประเภทที่สี่อยู่กอมูตรคองคูดโดยแท้ อันนั้นท่านไม่ยุ่งนะ ปล่อยเลย มันมีสามสี่ประเภทกำลังจุดลาก นี่พระพุทธเจ้าคุยเขี่ยอันนี้เอง อยู่ในคอกนี้คอกมูตรคอกคูด คอกวัฏจักร คอกวัฏวน คอกวัฏทุกซ์ อยู่ในนี้หมด นี่เรียกว่าคอกวัฏจักร คือคอกของสัตว์โลกที่ถูกกิเลสขังเอาไว้ พระพุทธเจ้ามาเปิดประตูดึงออก ๆ ตามประเภทของสัตว์มีอยู่ ๔ ประเภทด้วยกันประเภทที่รอที่จะออกอยู่แล้วมี พอเปิดออกตัวที่สองหมุนกันไปออก

พวกประเภทที่สามนี้ไล่ออกแล้วก็ออก ๆ ทั้งไล่ทั้งฝืนนั้นละ ท่านจึงว่าประเภทเนยยะ เนยยะ แปลว่าเป็นผู้ควรแนะนำสั่งสอนหรือลากจูงไปได้ แปลว่าจันบาลี

ประเภทที่สี่ปทปรมะ อาย่ายุ่งความหมายว่าจันนะ ประเภทปทปรมะนี้ เรียกว่าอย่าไปยุ่งกับเขาเลย เขาบอกแล้วว่าอย่าไปยุ่งกับเขา ประเภทนี้หมดสารคุณ รูปร่างเหมือนคนเหมือนสัตว์นั้นแหละ หัวใจมันดำ ดำจนไม่มีอะไรที่จะส่องแสงเข้าไปถึงเลย อรรถธรรมส่องแสงเข้าไม่ถึง ประเภทนี้หนามากที่สุด เราอย่าไปดูรูปร่างของสัตว์ประเภทนี้ ดูไม่ได้ ต้องเอาธรรมจับดูหัวใจ ถ้ามันแสดงหยาบกว่านั้นมา ก็แสดงเป็นการปล้นการจี้การสะตมรีดไถ การคดการโกง ประเภทนี้ประเภทไม่ฟังเสียงใครเลย มีแต่จะกิน ๆ ตั้งแต่ย่อยถึงมาก กินไปจนจะกินกันได้ทั้งบ้านทั้งเมือง เอา เฉพาะอย่างยิ่งจะเอาให้ชาติไทยของเราจ่มก็ได้ ถ้าเรายกเข้ามาประเภทนี้มาอยู่ในเมืองไทยเรา เมืองไทยเราจะต้องล่มจมจากประเภทเหล่านี้

ประเภทปทปรมะไม่ยอมฟังเสียงบุญเสียงบาป เสียงอรรถเสียงธรรม แม้จะเป็นลูกศิษย์พระอยู่ในวัดในวา ศึกษาปรรวภอบรมสั่งสอนจากพระก็ตาม ไปเรียนหนังสือหนังสืออยู่ตามโรงเรียน ได้รับความรู้มาแล้วกลับเป็นขุยมัไฟ้ ไปทำลายแม่ตัวเอง

พ่อตัวเอง ทำลายวัดทำลายวาทำลายศาสนาไปได้ จากคนประเภทขุยไม้ไผ่ ขุยไม้ไผ่เกิดขึ้นมาแล้วฆ่าพ่อแม่ตัวเอง เช่นอย่างปลีกกล้วยอย่างนี้เหมือนกัน ปลีกกล้วยเป็นยังไง พอมันออกปลีกออกลูกมาแล้วแม่มันต้องตาย นี่ขุยไม้ไผ่ถ้ามันเกิดขุยแล้ว กอไผ่กออื่นต้องตายหมด ความรู้ของคนทำโลกพิณาศน์เกิดขึ้นมามากน้อยนี้ ทำความพิณาศแก่โลกแก่สงสาร แก่ครูแก่อาจารย์แก่วัดแก่วา ไปศึกษาเล่าเรียนมาจากวัดจากวา เป็นลูกศิษย์วัด ออกมาก็เป็นเทวทัตทำลายชาติศาสนา ทำลายประชาชนได้โดยไม่ต้องสงสัย เพราะความมืดบอดตัวนี้เอง เข้าใจไหม

แต่งเนื้อแต่งตัวนี้ โอ้ย หูหว่าฟู่ฟานะพวกนี้ เหมือนไอ้ปูดไอ้ปู้ดอยู่ในกรุงเทพฯ เราเนี่ย อันนี้ก็ท่านอาจารย์มหาทองสุกท่านเล่าให้ฟัง นำฟังนะ ไอ้สองคนนี่รูปลักษณะเหมือนกัน แต่งตัวนี้ผึ่งผาย ไม่มีเจ้าหน้าที่พวกตำรวจไม่กล้าไปตรวจเขานะ สองคนนี่ถือไม้ตะพด ถือไม้ตะพดกิก ๆ ไปอยู่สถานที่ชุมนุมชน เช่นสถานีรถไฟบ้าง หรือสถานที่ชุมนุมชนตรงไหน เขาจะทำท่าใหญ่โตเขาจะไปทีนั้น ท่านอาจารย์มหาทองสุกท่านเล่าให้ฟัง คือไอ้ปูดกับไอ้ปู้ดสองตัวนี้ ไปที่ไหนนี่ไม่มีใครกล้า ทีนี้เวลาเขาไป มันบังเอิญขึ้นรถคนละคัน รถสามล้อ แต่ก่อนมีแต่สามล้อ

เวลาขึ้นรถไปมันปวด ปวดอะไร ปวดขึ้นนั่นเอง ว่าปวดหนักปวดเบามันไม่ถึงขีดถึงแดนถึงเหตุถึงผลของมัน มันปวดขึ้นมาก็จ้วงเอาสามล้อเขา ขึ้นสามล้อ พอสามล้อเขาวิ่งไปแล้วมันก็ขี่ฟาดใส่ถึงมันเสร็จ พอขี่สุดเรียบริ้อยแล้วมันก็ เออเออละเท่านี้พอ มันก็ลงรถไป จ่ายเงิน ขึ้นมันฟาดใส่นั้นแล้ว มันไปเล่าให้หมู่เพื่อน ท่านอาจารย์มหาทองสุกท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย สองคนนี้ก็อยู่ที่นั่น ไปเล่าให้ฟังว่าขี่ใส่สามล้อเขา พอขี่สุดแล้วก็จ่ายเงินให้เขาแล้วก็เออละเท่านี้พอ ไอนั้นมันคงจะแข่งเอาเต็มเหนี่ยว จนกระทั่งปานนี้ มันหยุดแข่งหรือยัง ให้ไปหาถามดูทีนะ เขาแข่งไอ้ปูดไอ้ปู้ดนะ

พวกนี้มันแต่งตัวโก้หรู ทำหน้าที่การงานลักษณะผึ่งผายลายตา น่ากลัวน่าเกรงขามมาก ยักษ์ใหญ่ตัวนี้นะ แล้วยังเป็นตัวราชการด้วยแล้วยิ่งหูหว่าฟู่ฟานะแต่งตัว นี้คือยักษ์ใหญ่กินชาติกินบ้านกินเมือง กินตับกินปอดประชาชนด้วยความมืดบอดสุดยอด ไม่ยอมฟังเสียงครูเสียงอาจารย์ ไม่ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ไม่ยอมฟังเสียงประชาชนคนทั้งแผ่นดิน มันจะเอาทำเดี่ยว มีแต่จะกินจะกลืนทำเดี่ยว อำนาจบาตรหลวงสูงจรดเมฆจรดฟ้า หลงยศอำนาจตัวเองเลยเป็นยักษ์เป็นผีกินบ้านกินเมืองได้ นี่ประเภทที่มืดที่สุด มันไม่ยอมอะไรเลย จะเอาทำเดี่ยว ๆ

อยู่ในเมืองไทยเราก็มี อยู่ที่ไหนก็มี เพราะสัตว์มีกิเลสมีการทำดีทำชั่วได้ด้วยกัน จึงมีได้ทุกแห่งไป อยู่ในวัดในวาเราเนี่ยก็มี ตามประเภทๆ เราเนี่ย อยู่ใต้ถุนศาลาเราเนี่ยมีแต่คลังอันนี้ทั้งนั้นละนะ หลวงตาบัวเป็นผู้อำนวยการคลัง คลังกิเลสตัณหาภิเลสตัวมืด

บอด ไม่มากก็เอา เอาชิวที่ว่าต่อสู้กับความขยันเพื่อความเพียรด้วยความขี้เกียจเท่านี้ก็พอ เต็มแล้วศาลาเราเนี่ย ไม่อดไม่ยากนะเต็มไปหมด เพราะเหตุไร เพราะหลวงตากก็เคยเป็นตัวขี้เกียจมาแล้ว เดียวนี้ยังไม่ปฏิญาณตนว่าเป็นตัวขยันนะ ถ้าขยันก็ขยันกัดคนบ้างเห่าบ้าง เห่าไม่ค่อยเห่าอะไรมากนัก กัดมันไปพร้อมๆ กัน เห่าว้อกกัดบีบเลยเหมือนไอ้กิ้งกือ ไอ้หยองนั่นแหละ

กิเลสตัวนี้ตัวสำคัญมากนะ ตัวนี้จะไม่ยอมออกปากคอก ดึงเท่าไรไม่ยอมออก ใครจะบอกจะกล่าวว่าไงไม่ยอมออก มีแต่หน้าด้านท่าเดียว จะเอาให้ได้ยังไงทำเดี๋ยวนีละทำให้โลกให้ฉิบหายด้วยการทำให้สมกับใจตัวเอง หรือให้สะใจว้างั้นเถอะ กิเลสมีแต่เอาให้สะใจๆ เจ้าของ คนอื่นพินาศฉิบหายไปมากมายเพราะความสะใจนี้ กิเลสพอใจแล้วกิเลสของคนประเภทนี้ พี่น้องทั้งหลายจำเอา มันมีอยู่ทุกแห่งทุกหน

นี่เราพูดถึงคน ๔ ประเภท พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ ๔ ประเภท ภพพาทภพเพ วิโลกานํ ทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก ใครมีอุปนิสัยปัจจัยที่จะควรลากเข็นไปได้แค่ไหน พระองค์ก็ทรงเมตตาสงสาร นี้ละเท่ากับค้อยเขี่ยกองมูลตรอกกองคู

พอตื่นเช้ามาก็ ปุพฺพญฺเห ปินฺทุพฺปาตญฺจ เสด็จออกบิณฑบาตโปรดสัตว์โลกทั้งหลาย เขาได้เห็นได้ยินได้ฟังชั่วแสบๆ เท่านั้น เป็นมхамงคลแก่เขาอย่างยิ่งจากพระพุทธเจ้า ฟังซิ นี่ท่านบิณฑบาตโปรดสัตว์ ท่านโปรดอย่างนั้นจริงๆ ไอ้พวกเราเดี๋ยวนั้นมันกลายเป็นสัตว์โปรดพระแล้วนะ ไปที่ไหนบิณฑบาต พูดแล้วเราเห็นด้วยตาของเรา ไม่ทราบทั้งเขาทั้งเราก็กังเวยกันเหมือนกันก็ไม่วุ่นนะ หลวงตาบัวก็ไม่ได้รับรอง หลวงตาบัวอาจเข้าแย้งขันข้าวเขาก็ได้ ที่เขามาใส่บาตรอยู่ตามถนนหนทาง รุมกัน พระนั้นเหมือนหมาหอนี่ รุมกัน นี่เป็นเรื่องว่าสัตว์โปรดพระแล้วนะ ไม่ใช่พระไปโปรดสัตว์โลกนะ ทางพระพุทธเจ้าไม่มีอย่างนี้ นี่ทางเทวทัตทางหมากัดกัน ทางหมาแย่งอาหารกัน ไม่มีธรรมในหัวใจเลย เห็นแก่ลิ้นแก่ปาก ความอยากความทะเยอทะยานอย่างเดียว ได้ข้าวเต็มบาตรมาก็พอ ไม่ได้สนใจกับอรรถกัถกรรม

เวลานี้มันเปลี่ยนมาอย่างนี้แล้วนะ มีหรือไม่มีไปหาดูเอา ถ้าเป็นเรื่องว่าเราอุทร เราเห็นด้วยตาของเราแล้ว เราพูดจริง ๆ เราเข้านอกออกในได้ ในกรุงนอกกรุง บ้านในบ้านนอกเราไปหมด ไปที่ไหนจึงเห็นละซิเรื่องราวมันมี เมื่อนำเอาสิ่งที่มีมาพูดผิดไปที่ไหน ผู้ที่เป็นยังเป็นได้ ความเป็นมันเป็นความหยาบโผนและความเสียหายที่สุด การพูดถึงเรื่องความเป็นเพื่อแก้เพื่อไขเพื่อได้สติตั้ง ผิดตรงไหนเสียหายตรงไหน พิจารณาซิ เราไม่ได้พูดเพื่อความเสียหาย ผู้ทำต่างหากเสียหาย ผู้ทำช่วยอย่างนั้นต่างหากเสียหาย ถ้าเป็นพระ-พระต่างหากเสียหาย ถ้ากลายเป็นหมากัดกันในวงของพระเท่านั้นเอง ในเพศของพระก็จะผิดอะไรไป

นี่ละเรื่องกิเลสมันหยาบขึ้นทุกวันเปลี่ยนแปลงมาทุกวัน นี่พูดถึงเรื่องว่าเทวบุตร เทวดาไม่มี มันเป็นยังไงค้ำกันใหม่ นี่ละเรื่องทำลายศาสนาเวลานี้ ทำลายทุกแบบ พระก็ทำลายอยู่ในแบบของพระ ประชาชนทำลายได้แบบของประชาชน รวมแล้วต่างคนต่างทำลายตัวเองและส่วนรวม ให้เป็นตมเป็นโคลนไปตามๆ กันหมดนั่นแหละ ให้พากันมีสติตั้งนะ ธรรมท่านเตือนท่านบอก อันใดที่ไม่ดีให้หลบให้หลีก ให้ปลีกเนื้อปลีกตัวออกจากมัน อย่าไปกล้าหาญกับมันถ้าไม่ยอมจม นี่วันนี้พูดถึงเรื่องอะไรเลยลืมไปแล้วละ ต้นกับปลายมันจำไม่ได้นะหลงหน้าหลงหลังนะเวลานี้ เหอ พูดว่าไงต้องมาถามอีก ขึ้นเทศน์ใหม่ซี (พุทธกิจ ๕ ครั้ง)

เออ เรื่องพระพุทธรเจ้าทรงเล็งเห็นหมดความหมายว่างั้นนะ ความมืดความบอดกิเลสมันจะชุกจะช่อนอยู่ที่ไหนนี้ เห็นหมดเลย จึงเรียกว่า โลกวิทู ไม่อย่างนั้นแก้ไม่ตก มันอยู่ในพระทัยพระพุทธรเจ้าฟาดขาดสะบั้นลงไปหมด แล้วจิตสว่างจ้าเพราะกิเลสตัวมืดมืดปิดบังมันปิดพระทัยปิดใจพระพุทธรเจ้า พอฟาดอันนี้ขาดสะบั้นลงไป ใจนี้จ้าอยู่แล้ว เปิดจ้าเลย ที่นี้ท่านก็เห็นหมดละซี มาสอนพวกเรา เรายังจะไม่ยอมฟังเสียงพระพุทธรเจ้าผู้หูแจ่มตาสว่าง แล้วจะไปกอดคอกันกับคนตาบอดจูงกันไป ๆ แล้วต่อสู้อะไร พระพุทธรเจ้าอย่างงั้นหรือ พวกเรานี่พวกตาบอดต่อสู้อันตาดี ตาบอดคือบอดทางใจ คนตาดีได้แก่พระพุทธรเจ้า สว่างจ้าภายใน จะไปต่อสู้อะไรแล้วจมนะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ ไม่พูดมากละ เหนื่อยแล้ว พูดไปๆ เลยไปใหญ่เลย ถึงขนาดหมากัดกันในวงพระ ให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd